

İKİ ŞİİR

Faig BALABEYLİ

BAĞIŞLA BENİ...

Uzak bir adada tek kalsan eğer
Başının üstünde uça martılar
Etrafi yosunlu çopur bir kaya
Yorgun vücudunun olsa dayağı
Gözlerin dikilip çok uzaklara
Yüzen bir geminin fikrini etse
Kendini, yüzünü sürüp kumlara
Senden uzaklara hayalin gitse
Sesine ses veren bulunmayınca
Başının üstünde uçan martılar
Uçup uzaklardan geri dönmese

Bağışla suları tuzlu denize
Kaya gövdesinde akşama kadar
Yatan yarasaya bağışla beni
Denizin yüzüne kız saçı gibi
Dağılan yosuna bağışla beni
Seni gözlerimden irak koymayan
Yakına, uzağa bağışla beni...

Hece şiirinin mısrası gibi
Sana peşi sıra gelen dalgalar
Ayağın altından kum tanesini
Kendiyle alıp ta giden dalgalar
Yakana sığınan hafif yel gibi
Yenide geriye gelirse, de sen
Ne için geriye dönmürsün peki
İçimin, çölümün kini ne varsa
Yıkamak isterim, sık gözlerini
İslat gözyaşınla - yağışla beni.

BİR KİMSE BİLMEDİ

Geldim uzak bir seferden
Geldim, bir kimse bilmedi
Yüreğimdeki ağrıya
Güldüm, bir kimse bilmedi.

Bağrım başı param parça
De kimde var ağrı bunca
Gözlerimi yaş olunca
Sildim, bir kimse bilmedi.

Gözü siyah bulak üste
De sözünü varak üste.
Ondan ötrü ayak üste
Öldüm, bir kimse bilmedi...

İKİ ŞİİR

Ümit Bayram YALÇIN

ŞEYH GALİP

Kalpteki her ateşten onun haberi vardı
Her zerresi aşk olan dergâhta yeri vardı
Gözlerinden akarken gönlün rahmet pınarı
Yağmuru sustururdu, gözyaşının suları

Bir ikindi rengiyle inci sözler düzerdi
Aşkın deryalarını boydan boya yüzerdi
Gönlündeki ateşle sevdâyı anlatırdı
Talip olan ruhlara incelik damlatırdı

Şiir iklimlerinde baharları saklıydı
Aşka bigâne olan buraya yasaklıydı
Her zerresi aşk olan dergâhtan bade içti
Hâsılı bu cihandan bir de Şeyh Galip geçti

YUNUS EMRE

Bir rüya ahenginde tebessümleri vardı
Bütün her şeye ağyar, Sade Rabb'ine yardı
Yaradılanı Yaradan'ı için severdi
Gönül Kabetullah'tır, sakın yıkmayın derdi

Dergâhı kalbindeki aşk ile ısıtırdı
Dilindeki her kelam Allah'ı anlatırdı
Hep kuşlarla konuşur, güllerle söyleşirdi
Bağlarda bostanlarda bülbülle eğleşirdi

Şeyhinin meclisinde erenlerden olmuştu
Şiir bahçesine gül derenlerden olmuştu
Ballar balını bulup kovani yağma etti
Bir garip Yunus idi, gül bahçesine gitti